

След 15 ч. тръгваме надолу към "Горак шеп", където ще нощуваме. Впечатлени сме от едно странно любопитно пиле на тази височина, голямо колкото гъска, Имаше и още едно. Снимаме долната част на Ледника Кхумбу. За утре ни чака последното изкачване. На вечеря Ицо ни мери сатурацията и се оказва, че неговата и на една от словенките тя е под 70. За него това е сигнална лампа. На лягане сподели, че е настинал през деня и не следва да продължава нагоре. Той е опитен и не се безпокоя за него. На млади години като алпинист е имал проблеми на подобна височина и сега знае какво да прави.

22.4. - неделя. Ставаме рано. С Танчето хапваме на две - на три и потегляме към вр. Кала патар /Черни връх/ - 5545. Все пак Елбрус си остава по-висок - 5642.

Някакъв хеликоптер докарва багаж - бръмчи с всичка сила и вдига прах до небето. Въобще трасето Лукла - Базов лагер е една въздушна магистрала, с интензивно движение до към обяд. После идват облаците и мъглите.

Голямото светло петно от фин пясък пред лоджиите на "Горак шеп" определям като дъно на старо езеро от отдавна изчезнал ледник. Въобще геологията в Хималаите е много интересна. Стръмните и голи склонове на дълбоко врязаните реки ни представят като на картинки най-разнообразни геоложки разрези. От едната страна дебели десетки метри нееднородни седименти /брекчи/, от другата масивни здрави скали, най-често метаморфити. Голямо бутане на тектонските плочи е падало, а и продължава и сега. Докато се мотая и снимам, Таня е отпрашила нагоре по стръмния склон. Изчаква ме на завет зад една голяма морена, почиваме малко и след малко повече от час сме на върха. Там заварваме една холандска двойка, с която се познаваме вече от лагерите в последните дни. Снимките ни прави техния шерп. Зад нас като фон е седемхилядник, от който ни разделят огромни пропасти /последната снимка/.

